

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Cur tam pauci recensiti. n. 32.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

operam dederant, illis temporibus per Belgum frequentius Magistri quam Fratres nuncupabantur, eo quod vel gradum in Philosophia fortiti erant, vel quae didicerant docebant. At *Guilielmus Lamberti* cum annum aetatis ageret vigesimum tertium, Romæ in domo Professæ Sociis adnumeratus est, vigesimo primo Iulij, anni eius saeculi quinquagesimi septimi: Eaque in urbe per aliquot annos Coqui munere functus, deinde in Polonia & Lithuania per varia Collegia in plerique Coadiutorum officiis, ac præterim in infirmorum cura tantum profecit industria, ut Cardinali Hosio gratissimus, eius medicus vulgo audiret. Quo verò demum anno mortuus sit non est memorie traditum.

De *Ioanne Pellisono* hæc tantum reperio Tridento scripta à Polanco nomine

Lainij Generalis ad Mercurianum Præpositum Germanie vigesimo Octobris

anni sexagesimi secundi. "Mittitur etiam unus Coadiutor, *Ioannes Pellison*,

conciannarum vestium intelligens; quemadmodum ultimus suis Reuerentia Vestra

postulabat.) *Rodulphus Emersonus* quod locutus fuerit itinerum *Campiano*

Romæ & in Anglia, atque deinde *Creysono*, & *Holto* in Scotiam, tum *Perfonio*

in Gallias, & in Angliam rursus cum *Westono*, & pluribus annis captiuus

in atrio *Wintoniensi* magno cum testimonio pietatis & patientiae memorant

Historiæ: Tum *Vilbicum* delatus, ab ægritudine corporis multa sustinuit

tactus paralysi: superuixit tamen ut exul cum ceteris confessoribus, initio

Iacobi, migraret in Belgum, atque multarum virtutum ornamenti decorus

diem clauderet Audomari Narrat *Westonus* in Fragmento vita sua quam iubente P. Generale conscripsit, Cum una in Angliam nauigarent, com-

missam Rodulpho sarcinam lat magnam librorum inter Catholicos distri-

bendorum: Hanc saluam Nordouicuam atque inde Londinum usque trans-

uexit. Londini abierte ipso per urbem, sarcina ad publicanos defertur: quid

faciat? Libros curamque sibi commissam deserere videbatur indignum; ven-

dicare, periculi plenum: illud tamen subire maluit, quam fidei suæ rem tra-

ditam desertam pati. Adit publicanos, querit de sarcina; illam iam isti xepli-

carant, visisque libri hominem ad Magistratus deductum in carerem compin-

gunt tam ab arbitris semotum, ut annus fuerit & amplius antequam intel-

ligi potuit vbinam locorum esset, Neque absimile vero est indicium aliquod

datum fuisse de libris. Nam cum *Vestonus* Haywoodum nostrum in Arce

Londinensi tunc temporis detentum inviseret; Haywodus ad ipsum, "Tu

Vestone arbitratis tuum & *Rodulphi* Socij in Angliam aduentum fuisse oc-

cultum; per eos tamen qui Reginæ sunt a consilii huc ferme penetrauit.)

Tam erant tunc temporis oculati regij ministri ut nihil eos latere posset. His

addi potest *Ioannes Odoeni*, à corporis exigua mole vulgo dictus *Parvus Io-*

annes, à continuo vero nostrorum obsequio habitus noster. Hunc conficien-

darum domesticarum latebrarum peritissimum (cum secundò incidisset in

manus nihilque aperire, nihil fateri vellet) Tam immani ferocitate torserunt

ut nuptis visceribus efflaser animam.

XX XII. Itaque ipsi per Orbis Christiani Provincias, omnium aetatum

*Guilielmus
Lamberti*

*Ioannes
Pellison*

*Rodulphus
Emerson*

*Ioannes
Ovven*

Historiæ Prouinciae Anglicanæ

32

Cur tam
pauci recē-
tati.

ac studiorum viri probatissimi, ab vnius Angliae cura, ad quam subleuandam maximè videri potuissent idonei, superiori diuinæ Prouidentiæ consilio hactenus liberabantur; in alijs regionibus virtutis & scientiæ laudibus claruere. Nam cùm ab anno quo Sanctus Pater noster Ignatius ex his miseriis ad Beatorum cætum assumptus est, ad annum usque octogesimum, sexaginta nouem Angli numerentur in Societatem adscripti, nemo vnu ad Angliæ labores, ad preclara in aliis Prouinciis munera destinati lunt vniuersi, eo quo, in paucis, cuento explicatum est; neque enim omnium extat memoria; quorundam tantum patria cum prénomine memoratur; uti Thomas Anglus Laureti, David Anglus Florentiæ; Alter Thomas Anglus minor Laureti; Richardus Anglus mortuus Laureti decimo quinto Nouembris anni septuagesimi quarti; Vincentius Powel Ingolstadij, Georgius Ware Diœcesis Rœcestrensis Pragæ, Anno Octogesimo secundo; Georgius Morbred sussexiensis Tolosæ: Pater Thomas Anglus mortuus Parisijs vigesimo septimo Septembris anni octogesimi tertij: Pater Richardus Anglus ibidem in Maijo anni octogesimi septimi. Plurimorum ætate, studiis, & gradu recitatis, reliqua tacentur, vel quoniam nondum in eam formam scribendi de singulis, quæ nunc usurpatur, venerat ipsa Societas; vel quia mutatis saepius Regionibus atque Collegiis, vnius inter multos colligi acta non poterant; vel denique quoniam posterioribus etiam annis difficultate temporū præpediri, vel perire fuisse narrationes necesse fuit: ut mirari potius lector debeat potuisse cuiusquam diligentiam tot annorum tenebris lucem aliquam afferre, quam lucis parum allatum esse conqueri.

Hec lux
Nathanaci
Secretario
& Edimun-
do Neuillo
debetur.

constantia
exulum.

Paucorum tamen, quos commemorau, res gestæ (pauciora licet meritis commemorata sint) & Societatis vniuersitæ in eius Insulae homines caritatem, & ipsorum metu virtutem singularem luculenter ostendunt. Quantaenam in fide, atque in Dei & Sanctæ Sedis veneratione, & quam magna fuerit eorum constantia, ipsa carissimæ Patriæ fuga demonstrat; neque enim deerant quæ præstantes ingenio, opibus etiam & doctrinâ locupletes viros remorarentur, siue Academiarum splendorem, in quibus se iactabant, siue spem ad quam forebantur consideres. Tum si vnum illud demeres de regia in spiritualia potestate (quo uno in articulo totus per Angliam Clerus vacillarat) & à precibus publicis non abhorres (quas ex latino verbas habebant cum Catholicis penè communes) de cæteris, his in principiis, quid sentires quidque ageres in medio erat. At hi iniuncta quadam magnitudine animi, spe atque re contemptâ, abiecta, proculcatâ, maris fluctibus, longinquis arduisque itineribus, Alpium etiam asperitate superata, quam tummo in terris Christi Vicario, atque ipsi Christo, debebant obedientiam, cunctis quibus domi deliniri potuerant obiectamentis prætulere: Tum arctioris etiam disciplinæ normam secuti, non solum ex orthodoxæ fidei arce firmissimâ veritates inconcussas delibandas censuere; sed ad summum Christianæ perfectionis apicem contendentes, & doctrinam reconditam virtuti firmiori copulantes, eo le promptiores aptiores ad utramque in milerrimam patriam refundendam prælitere, quo fidei